

(V i bút h u t do (ch th ng, vi t l n) ông Nguy n Văn Lu n là tác gi bài "Ngồi i tìm t do và ng th n t do" đã đ c bình ch n tr ng gi i chính th c trong gi i s k t 3 tháng . Tác gi sinh năm 1937, h n c ng t i Worcester, Massachusetts. Công vi c: Technician h ng đ n t Mass. Sau đây là bài vi t m i nh t c a ông.)

Ông Hòa là c u sĩ quan Vi t Nam C ng Hòa, b C ng s n b t đi tù năm 1975, sang M theo di n HO. Tôi g p ông t i m t ti c c i, tr thành b n, th ng g p nhau b i cùng s thích, nói chuy n v n ch ng, th i th , dù trong quá kh ông s ng t i mi n Nam, tôi x B c.

M t l n t i thăm , cháu Thu Lan, con ông Hòa, h i tôi :

"Bác Hà i mà cũng đi t n n à...?"

Nghe h i t nhiên nên tôi ch c i: "Cái c t đèn mà bi t đi , nó cũng đi, ...n a là bác!"

Th c ra tôi đã không tr n thoát đ c t l n đ u "v t tuy n" vào mi n Nam. R i thêm nhi u l n n a và 2 l n "v t bi n", v n không thoát. Ch u đ các "n n" c a ch đ c ng s n trong 27 năm i mi n B c, tôi không "t n n", mà đi tìm T Do , tr thành "thuy n nhân ", đ n n c M năm 1982.

Sinh tr ng t i Hà i, nh ng năm đ u s ng M , tôi đã g p nhi u câu h i nh cháu Thu Lan, có ng i vì tò mò, có ng i gi u c t . Th i gian r i cũng hi u nhau.

Tôi h ng suy nghĩ và mu n vi t nh ng giòng h i t ng, v l i b c tranh Hà i x a, t ng th h tr , và riêng cho nh ng ng i Hà i di c .

Ng i dân s ng mi n Nam trù phú, k c hàng tri u ng i di c t mi n B c, đã không bi t đ c nh ng gi x y ra t i Hà i, th i ng i C ng s n ch a v n com-lê, đeo cà-v t, ph n không

Hội Ký Công An Mặt Ngụy ở Hà Nội

Tác Giả: t do Nguy n văn Lu n
Thứ Ba, 30 Tháng 12 Năm 2008 09:07

m c áo dài.

Hội p đ nh Geneve chia đôi n c Vi t. Công s n, ch a l m t là Công s n, tràn vào miền Bắc tháng 10 năm 1954. Ng i Hà i đã "đi c" vào miền Nam, b i Hà i hoang v ng, tiêu đi u, v i chính quy n m i là Vi t Minh, đ c t t i thành V m. Vì ch a tr ng thành, tôi đã không hi u th nào là ...V m!

Khi h "ti p qu n" Hà i, tôi đang H i phòng. Dân đông ngh t thành ph , ch "t u há m m" đ di c . Tr c Nhà Hát L n, vali, hòm g , bao gói x p la li t. Lang thang ch tr i, tôi ch cha tôi quy t đ nh đi Nam hay i i. Hội p đ nh Geneve ghi n c Vi t Nam ch t m th i chia c t, hai năm sau s "T ng tuy n c " th ng nh t. Ai ng Công s n miền Bắc "t ng t n công" miền Nam!

Gia đình l n c a tôi, không ai làm cho Pháp, cũng không ai theo Vi t Minh. Cha tôi làm ch m t hăng th u, nghĩ đ n gi n là dân th ng nên i i. Tôi ph i v Hà i h c.

Chuy n xe l a Hà i "tăng bo" t i ga Ph m Xá, nghĩa là hai chính quy n, hai ch đ , ngăn cách b i m t đ n đ ng vài trăm mét , ph i đi b h c xe ng a. Ng i xu ng H i phòng ùn ùn v i hành lý đ đi Nam, ng i đi Hà i là con buôn, mang "xăng" v bán. Nh ng toa t u ch t c ng ng i và ch t cháy, t chai l đ n can ch a nhà binh, leo lên nóc t u, búi vào thành toa, li u lính , h n lo n ...

T i c u Long Biên t c là vào Hà i. T u l c l , ng i va ch m ng i. Th ng bé ù ch c 15 tu i, qu c m t nhìn tôi: "Đ ng đ ng chí xác đ nh l i thái đ , l p tr ng t t ng..!". Tôi bàng hoàng vì th ngo i ng Trung qu c, phiên âm thành ti ng Vi t, nghe l n đ u không hi u , đ r i ph i "h c t p" su t 20 năm, "ng i ng c ng s n": đ u tranh, c nh giác, căm thù và ...tiêu đi t giai c p! (Th ngôn ng này ghi trong ngo c kép).

Hà i im lìm trong ti t đông l nh giá, ng i Hà i e dè nghe ngóng t ng "chính sách "m i ban hành. "Cán b " và "b đ i" ch khác nhau có ngôi sao trên mũ b ng nan tre, ph l p v i m u c úa, g i là "mũ b đ i", sau này có tên là "nón c i". Hà i "xu t hi n" đôi dép "Bình Tr Thiên", ng i Bắc g i là "dép l p", ghi vào l ch s thành "dép râu". Chi c áo dài duyên dáng, th t tha c a thi u n Hà i đ c coi là "bi u hi n" c a "t s n, phong ki n", bi n m t trong m i m y năm sau, vì "tri t đ cách m ng". L n đ u tiên , "toàn th ch em ph n" đ u m c gi ng nhau : áo "s mi", quần đen. H n h u , nh đám c i m i m c s mi tr ng vì "c n c" không có xà

phòng.

Chị và tôi trong Hà Nội, tôi đi tìm thầy xa, bạn cũ, họ họ đã đi Nam. Tôi phải học năm cuối cùng, Tú tài 2, cùng một số "lớp Chính họ họ học", năm sau sẽ sát nhập thành "học mồi năm". Số học sinh "lớp Chính" này vào lớp không phải để học, mà là "tổ chức Hội đoàn", như "chợ thầy cô Thành đoàn" rồi "phát động phong trào học văn hóa nô đùa!". Họ truy lùng...để t sách! Tôi đã phải nhốt ba bao tôi, Hội đoàn "kiểm tra", lúc nào, tổ quy định chép thầy, học, đến thì thuyết và sách quý, mang "tổ trung" thì Thầy viên phụ Trùng Thi, để đi. Lạ chày buổi ngày, trong niềm "phấn khởi", tôi hô học u hi u "quyết tâm", và "phát biểu cô a bí thư Thành đoàn": thuyết cô a Tô Lê Văn Đoàn là ..."cố gắng phấn đấu!". Vào lớp học và nhúng "phê bình, kiểm tra o...cẩn giác, lớp trưởng", tôi đành bỏ học. Chi cục radio Philip, "tổ quy định" mang ra "đến công an", thầy là học, gia tài cô a tôi!

Một đời học sinh, tôi bắt đầu cuộc sống đầy vì "thành phần giai cấp", "số họ họ", "tem, phiếu thực phẩm", "lao động nghĩa vụ hàng tháng". Đây là chính sách đến ép thanh niên Hà Nội đi "lao động công trường", miền rừng núi xa xôi. Tôi chỉ bám Hà Nội được 2 năm là bắt "cắt họ họ", ...đi tù!

Tất đầu tiên sau "tổ quốc", còn được gọi là "sau hòa bình lớp tôi", Hà Nội mở học. Nhưng bắt đầu vàng vốt, áo quần nhuộm nát, xám xịt, thái độ "ít coi trọng", tổ "nông thôn" kéo về chiếm nhà người Hà Nội đi. Người Hà Nội tôi bắt đầu hoang mang vì những tin đồn và "chợ thầy": ăn tất "đến giờ, thì kiểm tra". Hàng hóa hiếm hoi, "hàng nội" thay cho "hàng ngoại".

Âm thanh, tôi dạo bên bờ Hồ Gươm, tôi 30 tuổi. Tháp Rùa, Cầu Thê Húc nhốt nhòa, mở đầu, đến Ngõ Cỏ và ngõ. Chỉ có Nhà Thầy Tôi, đêm nay có ca nhạc, tôi cùng cô a nghe sĩ Hà Nội. Đoàn Chuẩn như thầy hát "Gửi người em gái miền Nam", đến rồi bắt đầu là tổ số, rồi xinê Đồi Đồi phụ Hàng Cót bắt "chợ thầy". Hoàng Giác ca bài "Bóng ngày qua", thành "tổ nguyễn", hi u đàn như phụ Cầu Gươm phụ đi, vào tổ đàn mũ nan, làn mây, sống "tiêu cực" học đi trong đói nghèo, khổ nạn. Danh ca Minh Đồi, Ngọc Bèo, nhạc sĩ Tô Tấn, sau này làm gì, sống ra sao, "phân tán", chợ ai còn gặp nhau, sẽ thành "phấn đấu học tập".

"Chợ thầy Đồi và chợ ban Thành" "phấn đấu rồi rồi trong quần chúng" là đi t chó. "Toàn dân đi t chó", tổ thành thầy đến "nông thôn". Gặp gặp, giây thầy, đôn gánh, nên chốt học bắt trí, rồi đến làng, góc phố "liên hoan tập thể". Lý do đi t chó, nói là tránh bệnh chó dại, nhưng đó là "chợ trường", chuẩn bắt cho đến "cố gắng" và "cố gắng ruồng rẫy". Du kích, công an rình mò, "theo dõi", "nắm vững tình hình" không bắt bắt chó sủa. Mọi người im lặng phố ban

Hội Ký Công An Mặt Ngồi Hà Nội

Tên: Nguyễn Văn Luận
Số: 7913/B, 30 Tháng 12 Năm 2008 09:07

đêm, mặt ngồi nhìn thấy chữ thối m họa.

Hàn đối và rách, khoai sọ chi m 2 phần tem g o, 3 mét v i "cung c p" m t năm theo "t ng ng i trong h ". M may thêm chi c qu n "đi lao đ ng " thì con nít c i tru ng. Ng i thành th , làm c t l c, xây đ ng c ng i, có ai ng b quy là "t s n bóc l t"? nh h n là "ti u t s n", v n là "đ i t ng c a cách m ng".

Nông dân có dăm sào ruộng gia truyền v n b quy là "đ a ch c ng hào"! Giáo sư Tr ng văn Minh, hi u tr ng tr ng Tây Sơn, ngày đ u "h c t p", đã nh y l u, t t .

"T s n Hàn i" di c h t, ch ng còn bao nhiêu nên "công tác c i t o đ c làm "g n nh " và "thành công v t m c", nghĩa là mang b n m t, hai ng i "đi n hình", coi là "b n đ u x " "đ u c tích tr ", còn thì "ki m kê", đánh "thu hàng hóa", "truy thu", r i "t ch thu" vì "ngoan c , ch ng l i cách m ng!".

Báo, đài hàng ngày t ng thu t chuy n đ u t , k t i ác đ a ch , theo bài b n c a "đ i c i cách" v làng, "b t r " "b n c nông", "chun b th t t t", nghĩa là b t h c thu c lòng "t ng đi m" : t i ác đ a ch thì ph i có hi p dâm, đánh đ p, b t con đ , "đi n hình" thì mang thai nhi cho vào c i giã, n u cho l n ăn, đánh ch t tá đi n, hi p v s c máu ...! M t vài v , do "Đ ng lãnh đ o", "v n đ ng t t", con gái, con dâu đ a ch , "thoát ly giai c p", "tích c c" "t cáo t i ác" c a cha m . C nh t ng này th t nảo nùng ! L i Bác đ y su t m y m i năm : "Trung v i Đ ng, hi u v i dân ..." là v y!

"B n c nông" c m bi n nh n ruộng đ c chia, ch a c y xong hai v thì "vào h p tác", "làm ăn t p th ", ruộng đ t l i thu h i v "c ng s n" .

"Toàn mi n B c" bi t đ c đi u "c b n" v Xã h i ch nghĩa là... nói đ i! M i ng i, m i nhà "thi đua nói đ i", nói nh ng gì Đ ng nói. Nói đ i đ s ng còn, tránh "đàn áp", lâu r i thành "n p s ng", c m t th h ho c l ng câm, ho c nói đ i, vì đ c "rèn luy n" trong xã h i ng c tù, l y "công an" làm "nòng c t" ch đ .

M , ai h i b n: "How are you?", b n tr l i: "I'm fine, thank you". m i n B c, th i đ i H chí

Minh, "cán bộ" hỏi: "công tác" thế nào?, dù làm nghề bêu m xe, vá lốp, ngồi ở ta trên: "...rất phồn
khởi, ra sức thi đua, lập thành tích chào mừng... các đồng chí anh em!"

Bên bên sông Bắc Hà, tôi tuy chia hai miền Nam Bắc, năm 19 tuổi, tôi bêu giông về
Thầy tôi "bên biên phòng", được "tên" ở trong nhà "du kích" hai ngày, đến đó về
Hà Nội. Tôi ở 9 trại giam nhà tù Hà Nội, vào xà lim. Công nhân tù chỉ có gì để
xả cũng là một nhà tù, không như báo, đài hàng ngày kêu to "Chết ta tươi đẹp".

Còn hàn thiếc thân, bên tôi liền số, ngồi tù "biên phòng", ngồi tôi chỉ kéo về, như là ngồi
Hà Nội, đối rét miền miền cũng "biên phòng"! Đói xấp xỉ, gia đình, bè bạn, hàng, "tiếp
xúc" với nhau phải "luôn luôn cảnh giác". Hà Nội đã mất nên tôi giáo dục xã, Hà Nội suy sụp tinh
thần vì danh "đồng chí"!

Nằm trong xà lim, không có ngày đêm, giờ giấc, nghe tiếng đồng mà suy đoán "tình hình" Ánh
diện tù mù chỉ ở ô cửa sổ song sắt, cao quá đầu, tôi đồng trên xà lim, dùng ngón tay
chỉ lên trời, "liên lạc" đồng chí Thầy An ở xà lim phía trước.

Thầy An là người Hà Nội, "tham gia hoạt động" Nhân Văn Giai Phẩm, đòi tên do văn
nghệ sĩ, sau chuyển lên rừng, không có ngày về Hà Nội. Bà đã dùng đũa tre chọc mù mắt mẹ,
nói câu khí phách truyền thống: "Chết này chết đáng nhìn bêu m con mẹ!"

Người du lịch Việt Nam, ít có ai lên vùng hoang dã Bắc, tỉnh Lào Cai, có trại tù Phong
Quang hà khắc, có thung sâu heo hút, có tù chính trị chết tre vùi theo "đồng minh chết".
Rừng núi bao la, tiếng chim "bên trời đất", nước lên nước, tiếng gà gô, thóc giã, số ngày mù
quanh năm.

Phụ Hàng Đào Hà Nội, vốn là "con đồng chí", có người trai tên Kim, học sinh Albert
Sarreaux. Học sinh Tây thì phải chịu "cắm thù đồng quốc" của đồng, "đồng quốc Pháp" trước
kia và "đồng quốc Mỹ" sau này. Tù chính trị nhốt tôi vào vại lớn u mạnh, chết một năm, Kim Hàng
Đào "bên mắt" trở thành Kim Cường, bên chết đồng chí cánh tay đồng vai, không thu, không "nhà
thông" mà vốn không chết.

Hội Ký Công Mặt Ngồi Hà Nội

Tác Giả: t do Nguyễn Văn Luận
Thứ Ba, 30 Tháng 12 Năm 2008 09:07

Phụ Nguyễn công Trại gần Nhà Rượu, phía Nam Hà Nội, người thanh niên đẹp trai, có biệt danh Phan Sĩ A, giỏi đàn guitar, mê nhạc Đoàn Chuông, đi tù Phong Quang vì "lãng mạn". Không hành lý nhúng vẩn ôm theo cây đàn guitar. Chỉ vì "tiểu tử sĩ", không "tiên bố", không có ngày về...! Ba tháng "kỳ luật", Phan Sĩ A hấp hối, khiêng ra khỏi Công Trại cao vút, gió núi mây ngàn, thì tiêu tan giấc mộng Tình nghệ sĩ!

Người già Hà Nội chột dờn, thối hủ thối hai, "xung phong", "tình nguyện" hoặc bị "tập trung" xa rời Hà Nội. Bị công an "quyết tâm quét sạch tàn dư đồ quốc, phồn đờng", nên chỉ còn người Hà Nội tử "kháng chiến" và, "nhất trí tán thành" nhúng gì Đờng...nói dờ!

Tôi may mắn sống sót, dù mang lý lịch "bôi đen chột đờ", "âm mưu lật đổ chính quyền", trở thành người "Hà Nội di c", 10 năm vẩn Hà Nội đôi lờn, khó khăn vì "trình báo hủ khủ", "tổm trú tổm vổng". "Kinh nghiệm mỗn thân", "phồn đờu vổt qua bao khó khăn, gian khủ", sống lờn tù đã quên trong trí nhớ, tôi sống tử Hội phòng, vùng biổn.

Hội phòng là công hủ "ngàn năm mỗt thu" cho người Hà Nội "vổt biên" khi chính quyền Hà Nội chuyển Tổu, xưa đờu "ngườ i Hoa" ra biổn, khi nỏc Mỗ và thủ giủi đón nhổn "thuyổn nhân" tổ nổn.

Năm 1980, tôi vào Sài Gòn, thành phố đã mỗt tên sau "ngày giủi phóng miổn Nam". Vào Nam, tuy phủi lén lút mà đi, nhúng vổn còn đờ hủn "di chuyổn" trong các tổnh miổn Bỗc trổc đờ. Tôi bỗc trên đờng Tỗ Do, hỏng chổt đờ hỏng cỗ a Sài Gòn cũ, cỗ nh tổng rỏi cũng đời thay nhổ Hà Nội đã đời thay sau 1954 vì "cán ngổ" cai trổ.

Miổn Nam "vổt biổn" ào ổt, nghe nói đờ hủn nên tôi vào Sài Gòn, tìm manh mỗi. Gỏp cha mỗ ca sĩ Thanh Lan tổi nhà, đờng Hỗ Xuân Hỏng, gỏp cỗ sĩ quan Cỗng Hòa, anh Minh, anh Ngổc, đờng Trổn quốc Tỏn, tù tổ miổn Bỗc trổ vổ. Đờng ra biổn tính theo "cây", bỗy, tám cây mà đờ bỗ lỏa. Chỉ Thanh Chi (mỗ Thanh Lan) nhìn "nón cỗi" "ngổy trang" cỗ a tôi, mỗ m cỗi: "Trông anh nhổ cán ngổ, mà chổng ngổ chổt nào!"

"Hà Nội, trí thổc thủi Tây, chổ bỗ...!. Cỗ nỏc Viổt Nam, ai cũng sống trổ thành diổn viên, kỗ chổ sĩ giủi!"

Hội Ký C a M t Ng i Hà N i

Tác Giả: t do Nguy n v n Lu n
Thứ Ba, 30 Tháng 12 Năm 2008 09:07

V i H i phòng v i "gi y gi i thi u" c a "S giao thông" do "móc ngo c" v i "cán b mi n Nam" Saigòn, tôi đã tìm ra "bi n pháp t t nh t" là nh ng dân chài mi n B c vùng ven bi n. Đã đ n lúc câu truy n t ng "N u cái c t đi n mà bi t đi....", dân B c "th m nhu n" nên "n l c" v t biên.

Năm b n m i t tu i, tôi tìm đ c T Do, đ nh c t i M , h c ti ng Anh ngày càng khá, nh ng nói ti ng Vi t v i đ ng h ng, v n còn pha chút "ngo i ng " năm x a.

Cu c s ng c a tôi i Vi t Nam đã đ n "m c đ " kh n cùng, nên tan nát, th ng đau. Khi đã lang thang "đ u đ ng xó ch " thì m i đ "tiêu chu n" "xu ng thành ph n", lý l ch có th ghi là "dân nghèo thành th ", nh ng v n không bao gi đ c vào "công nhân biên ch nhà n c". Tôi mang nh n nh c, "kiên trì" sang M , làm l i cu c đ i nên "đ t k t qu vô cùng t t đ p", "đ t đ c nguy n v ng" h ng c m !

Có ng i "kêu ca" v "ch đ t b n" M t o nên cu c s ng lo âu, t t b t hàng ngày, thì xin "thông c m" v i tôi, ng i ca n c M đã cho tôi nhân quy n, dân ch , tr thành công dân Hoa k g c Vi t, h ng đ y đ "phúc l i xã h i", còn đ p h n t trong sách Mác Lê v gi c m C ng s n.

Ch nghĩa C ng s n x p đ r i. C ng s n Vi t Nam bây gi "đ i m i". Ti ng "đ i" và "đ " ch khác m t ch "i". Ng i Vi t Nam s c t đ t ch "i", dù ph i t t , b ng "đ i n bi n hòa bình". Ch đ Vi t c ng "nh t đ nh ph i đ ", đó là "quy lu t t t y u c a l ch s nhân l i".

Ôi! "đ nh cao trí tu ", m t m danh t ...!